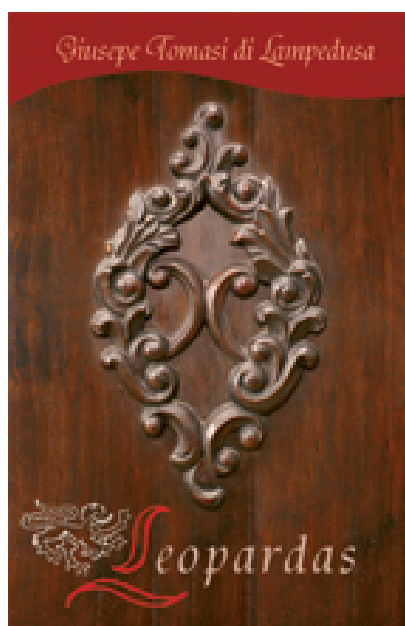

Leopardas

Kažkas forume rašė, jog ši knyga yra 'must read before you die' sąrašė. Šiaip man sunku apie ją kalbėti, tai vienas tų atvejų, kai knyga palieka neapibrėžtumo įspūdį, kai net pats sau negali pasakyti - patiko ar nepatiko? Pradžioje mane pagavo nuobodulys, iš kurio šiek tiek išsivadavau veiksmui apėmus nebe vieno aristokrato, o ir jo aplinkos žmonių gyvenimus. Buvo keletas trumpų sakinių, kurie nugulė mano citatų sąsiuvinyje, bet tik tiek, kad jie matyt būtų tik mano stygas ir užgavo...

"Meilė! Taip, meilė. Ugnis ir liepsna metams, pelenai - trisdešimčiai. Jis žino, kas yra meilė. Ir, be to, tankredis, prieš kurį moterys kris kaip nunokusios kriaušės..."

„Geras išsiauklėjimas iš esmės yra ne kas kita, kaip atsisakymas daugelio nemalonių žmogaus prigimties apraiškų, tai savotiškas pelningas altruizmas (formulė, kur būdvardžio veiksmingumas vertė jį pakęsti daiktavardžio nenaudingumą).“

Visas kūrinys tikrai dvelkia kažkokia elegancija, jei ironija - tai lengva ir lyg nepastebima, jei kažkoks asmeninis pastebėjimas - tai 'prigesintas' to gero išsiauklėjimo ir pan. Kaip pasirodė man, tai kūrinys žmogaus, kuris atsiprašo nusikeikęs mintyse. Bet stipraus žmogaus. Istorija man pasirodė slogi, be ateities, be šviesos per visą knygą. Ir man asmeniškai ji buvo per daug 'istoriška'.

/Rasma, 2011 rugsėjis/

Aš ją skaičiau 15-os metų. Ar ne Končeta buvo herojės vardas ? Mano naivūs įspūdžiai - šeimos ir nelabai laimingos meilės istorija. Buvau įrašiusi į mėgstamiausių knygų sąrašą, tačiau kai per literatūros pamoką mokytojas prašė paaiškinti, kodėl ji man patiko ir apie ką knyga, aš nieko padoraus išlemti nesugebėjau, sakiau - tai šeimos istorija. O į klausimą, kodėl ją reiktų perskaityti, nieko taip ir nesugalvojau.

/Alexia, 2011 rugsėjis/